

SPRAWOZDANIE Z MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI „WYCHOWANIE CHRZEŚCIJAŃSKIE WOBEC WYZWAŃ WSPÓŁCZESNOŚCI” LUBLIN, 15 LISTOPADA 2006 ROKU

15 XI 2006 r. w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim im. Jana Pawła II odbyła się Międzynarodowa Konferencja *Wychowanie chrześcijańskie wobec wyzwań współczesności*. Konferencja, zorganizowana przez Katedrę Pedagogiki Chrześcijańskiej KUL, w zamyśle nawiązywała do przedwojennego wileńskiego Zjazdu Pedagogów Katolickich w 1938 r., a jej celem było spotkanie osób i środowisk zajmujących się wychowaniem chrześcijańskim w jego wielorakich płaszczyznach i kontekstach, w odniesieniu do tradycji i przeszłości, ale zarazem podejmujących problemy współczesne. Jak zauważyła w słowie wstępnym pomysłodawczyni i główna organizator dr hab. Alina Rynio: „Temat konferencji wyrasta z potrzeby zrozumienia zjawisk i procesów, które zachodzą obecnie w kulturze współczesnej i stanowią swoiste wyzwanie stojące przed integralnie rozumianym wychowaniem osoby”.

Patronatem honorowym objęli obrady: Prefekt Kongregacji Edukacji Katolickiej – JE Kard. prof. dr hab. Zenon Grocholewski, przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski – JE Bp dr Kazimierz Nycz oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego – prof. dr hab. Michał Seweryński. Nie mogąc uczestniczyć w konferencji osobiście, nadesłali listy, w których podkreślili rangę odbywającego się spotkania: „Zapewniając o łączności duchowej ze wszystkimi uczestnikami konferencji, życzę, aby jej prace przyniosły jak najwięcej spodziewanych owoców i przyczyniły się do coraz bardziej skutecznego zaangażowania się wiernych, organizatorów, zwłaszcza rodziców katolickich i wychowawców w promowaniu oraz realizacji solidnego i integralnego wychowania, opartego na wierze, nadziei i miłości oraz na wypływających z nich wartościach duchowych i moralnych, by w ten sposób sprostać aktualnym wyzwaniom, ubogacić Kościół i współczesny świat” (JE Kard. prof. dr hab. Zenon Grocholewski); „Wychowaniu trzeba przywrócić dziś fundament etyczny, otworzyć wychowanie na Chrystusa i prowadzić młodych do Osoby Jezusa, nie bojąc się tego w imię źle pojętej nowoczesności. (...) To wszystko wymaga jasnego zdefiniowania wychowania chrześcijańskiego, ustawienia celów i zadań, by ochronić to wychowanie przed utratą tożsamości, a wychowawcę przed relatywizmem i subiektywizmem współczesności. Życzę wam, by to sympo-

zjum było dobrym początkiem naukowej i praktycznej rozmowy, tak bardzo potrzebnej wychowywanym i wychowawcom” (JE Bp dr Kazimierz Nycz); „Konferencja podejmuje niezwykle ważny temat, czego smutnym dowodem są ostatnie wydarzenia w polskich szkołach. Widzimy postępujący wzrost patologicznych zachowań wśród dzieci i młodzieży, będący oznaką kryzysu funkcji wychowawczej szkoły. Odpowiedzią powinno być wychowanie dzieci i młodzieży oparte na wartościach uniwersalnych, które w naszej europejskiej kulturze wywodzą się z chrześcijaństwa” (prof. dr hab. Michał Seweryński).

W auli Kardynała Stefana Wyszyńskiego KUL zgromadziło się ponad 400 osób: nauczycieli, wychowawców, rodziców i studentów pedagogiki, by wysłuchać pięciu wystąpień w sesji przedpołudniowej: *Wychowanie w świetle Starego i Nowego Testamentu* – ks. prof. dr hab. J. Bagrowicz (UMK), *Być wychowawcą dzisiaj: wyzwaniem dla ludzkości* – prof. M. De Beni (Weronia), *W poszukiwaniu chrześcijańskiej filozofii wychowania* – ks. prof. dr hab. T. Guz (WZNPiE–KUL), *Poznawcza wartość wychowania* – prof. C. Esposito (Bari), *Paradoks chrześcijańskiej pedagogiki* – ks. prof. dr hab. J. Tarnowski (UKSW).

Po części plenarnej obrady kontynuowano w dziewięciu sekcjach tematycznych: *W poszukiwaniu adekwatnej wizji wychowania chrześcijańskiego* (trzy sekcje), *Istotne wymiary i płaszczyzny wychowania chrześcijańskiego*, *Wychowanie chrześcijańskie w domu, w szkole i w Kościele*, *Wychowanie poprzez pracę, teatr i media*, *Wychowanie poprzez uczestnictwo w kościelnych ruchach religijnych i stowarzyszeniach* (dwie sekcje), *Współczesny kontekst wychowania rozumianego jako droga do samego siebie*.

Ogółem wystąpiło ponad 70 pedagogów z polskich (Lublin, Cieszyn, Katowice, Warszawa, Łódź, Toruń) i zagranicznych (Rzym, Florencja, Weronia, Bari, Rużemberok) ośrodków naukowych. W czasie obrad uczestnicy wskazali na specyfikę wychowania chrześcijańskiego opartego o personalistyczną wizję człowieka, podkreślając jednocześnie, że jest to jedynie szkic, „mapa” wątków i płaszczyzn, których z uwagi na szczupłość czasu nie dało się w sposób pełny wyjaśnić i przedyskutować. Jak w podsumowaniu stwierdziła prof. Rynio: „Zadanie, jakie sobie postawiliśmy, nie polegało jedynie na dokładnym opisie i dokumentowaniu wszystkich problemów, które stwarza rzetelne wychowanie chrześcijańskie. Naszym celem była raczej próba sformułowania zasadniczych wskazań dla właściwej metody wychowawczej, która uwzględniałaby miłość do prawdy, doświadczenie wiary żywej i rodzącej nadzieję, troskę o dobro własne i innych, przeżycie wolnego wyboru, odpowiedzialność, potrzebę posiadania własnej tożsamości i wrośnięcia w tradycję, przy równoczesnym dowartościowaniu tego, co «tu i teraz»”.

Wszyscy uczestnicy wyrazili potrzebę i chęć kontynuowania tak ważnej w obecnym czasie debaty. Gratulując organizatorom niezwykle owocnego

symposium, czekamy na jego dalszy ciąg, a przede wszystkim na wydanie materiałów sympozjalnych, zawierających rozszerzone wersje wystąpień.